

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Journalen JJ

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 18", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 18*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2000 , s. 77. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-jj-txt-shoot-id3be1a45f-94c5-4ba1-8d06-01fb91df7103.pdf> (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 18

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

det Dumme ved Grundtvig (der nu aldeles er traadt af i Vaudevillen, som han da altid har haft en Eiendommelighed for, blandt andet ved den Tankeløshed at ville være Prophet og Seer, uden at ane, hvorledes en saadan Figur maa være modificeret efter hele Christendommens Criser) er at han altid vil have Sikkerhed paa Aand. Deraf denne fade Djærighed og Aandrigthed a la Lars Mathiesen. Heldigt at han har valgt de Ord: Damer og Herrer, det erindrer aldeles om Dyrehavsbakken. Som hans Aandrigthed er, saa er ogsaa de Barhalsedes: oi! Ei! o! ah! – en Livgarde af Interjectioner, den eneste Mskklasse Grundtvig har vundet for sig. – Ved at tale mener han at frembringe saa stor Virkning. o! ja, især i Retning af det Dunkle. Forøvrigt kunde han maaskee ogsaa frembringe Virkning ved at staae paa Hovedet. Tilsidst bliver det at svede, at rynke Bryn, at slaae sig for Panden, at smile selvtillidsfuldt, at besvime synligt under Aandens Magt etc. et Beviis for Lærens Sandhed. Det er ligesom da Helveg sprang paa Prædikestolen til Ære for Christd. og formdl. vilde bevise dens Sandhed derved, at han kunde springe en halv Alen i Veiret.

[a] det forekomer mig lige saa latterligt som naar en bomstærk Karl af en Præst, idet han beder, for at vise, hvor inderlig han beder, giver Gladiator-Stillinger, saa han viser Muskelbevægelserne i Armene o: s: v: Det er ikke Musklerne der behøves for at bede, og for at bede inderligt, – ei heller er det den Art Skjælven, der er Aandens og Inderlighedens.